

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ 10 สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน มาตรา 57 ได้กำหนดไว้ว่า “...การวางแผนพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การวางผังเมือง การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินและการออกกฎที่อาจมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของประชาชน ให้รัฐจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงก่อนดำเนินการ” และ “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.2548” ทำให้รัฐบาลต้องดำเนินการจัดทำประชาพิจารณ์ในกรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงกฎที่มีผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของประชาชน ซึ่งการประชาพิจารณ์ (public hearing) เป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นก่อนการออกกฎ คำสั่ง หรือการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในปัญหาสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบสิทธิของบุคคลต่าง ๆ (โกคิน พลกุล 2540: 11) ซึ่งการแปรรูปรัฐวิสาหกิจก็จำเป็นต้องมีการจัดทำประชาพิจารณ์ ตามหลักการแห่งรัฐธรรมนูญและระเบียบสำนักนายกฯ พ.ศ.2548 ดังกล่าว

สำหรับประเทศไทยได้มีนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2504-2509 เป็นครั้งแรก รัฐบาลทุกสมัยได้ยึดหลักนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสืบต่อกันมา ด้วยบริบทที่มุ่งเน้นให้ภาคเอกชนเข้ามา มีบทบาทในการร่วมบริหารจัดการกับภาครัฐ หรือนำไปดำเนินการ โดยภาคเอกชนเอง เพื่อเป็นการระดมทุนจากภาคเอกชน ให้เกิดสภาพคล่องในการบริหารจัดการ และให้เกิดสภาพคล่องทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ในสมัย พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2530 คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจแห่งชาติ (กรช.) ได้มีมติของสำนักงานกฤษฎีกาพิจารณาร่างกฎหมายเปลี่ยนแปลงสถานภาพของรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้น โดยกฎหมายให้เป็น “บริษัท จำกัด” ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งสำนักงานกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างตามมติคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจแห่งชาติ (กรช.) โดยใช้ชื่อว่า “ร่างพระราชบัญญัติการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ พ.ศ...” แต่ในขณะนั้น ได้รับการต่อต้าน

การแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากกลุ่มสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ ทำให้รัฐบาลต้องพักการดำเนินการเรื่องนี้ไว้

ต่อมาในสมัยรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ระหว่าง พ.ศ. 2535-2536 ยังได้หาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจ โดยได้เสนอแนวทางปรับปรุงกฎหมายทุนรัฐวิสาหกิจ จนผ่านมาถึงรัฐบาลของนายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2539 ขณะทำงานได้ศึกษาปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และในที่สุดในวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2539 คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ “ร่างพระราชบัญญัติการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ...” ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ....”

เมื่อมาถึงรัฐบาลของ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2539 ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง รัฐบาลประกาศลอยตัวค่าเงินบาท เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และในที่สุด เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2540 รัฐบาล นายชวน หลีกภัย ที่เข้ามาเป็นนายกอีกครั้ง หลังจากที่พลเอกชวลิตลาออก ได้ทำข้อตกลงในหนังสือแสดงความจำนง ฉบับที่ 1 ขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการ และการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF (International Monetary Fund) รวมถึงเสนอกฎหมายทุนรัฐวิสาหกิจเป็นพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจสำเร็จเป็น “พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542” ประกาศใช้ในวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2542 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2542

สำหรับรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise) เป็นองค์กรสำคัญที่รัฐจัดตั้งขึ้น เพื่อรัฐจะได้ใช้ให้เป็นเครื่องมือในการจัดสรรการให้บริการด้านสาธารณูปโภค และเป็นส่วนหนึ่งในการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่รัฐ ซึ่งก่อให้เกิดความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในการให้บริการในด้านนโยบายสาธารณะของรัฐ ประเภทสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ โดยมุ่งไปสู่การจัดปัญหาการขาดแคลนปัจจัยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนสร้างความมั่นคงของประเทศเป็นสำคัญ ที่ผ่านมามากหลายประเทศในโลกได้ใช้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศ เป็นแหล่งพัฒนาสังคม และสร้างรายได้ให้กับรัฐบาลเป็นเวลาอันยาวนานแล้ว

เกือบสองทศวรรษที่ผ่านมา ความรุ่งเรือง ความมีศักยภาพของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย เริ่มเข้าสู่สภาพแห่งปัญหาคือ ความมีประสิทธิภาพของรัฐวิสาหกิจปรากฏแง่มุมของเชิงลบ ความด้อยประสิทธิภาพ คุณภาพลดลง การบริการไม่ทันต่อความต้องการของประชาชน โดยหลายรัฐวิสาหกิจกลับสร้างหนี้สินขึ้น โดยเฉพาะการกู้และการเป็นหนี้ต่างประเทศ เพื่อมาสร้างโครงการต่าง ๆ รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่จะประสบกับภาวะขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เป็นภาระต่อรัฐบาล ต้องเข้าค้ำประกันหนี้ เพื่อประคับประคองให้การดำเนินการผ่านไปได้ รัฐบาลจึงต้องกำหนด

มาตรการและแนวทางเพื่อที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมมีบทบาทในการพัฒนาเพิ่มศักยภาพให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงได้เกิดแนวคิดในการที่จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจขึ้น

ในสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) และฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้มุ่งให้เอกชน เข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการดำเนินการร่วมกับภาครัฐเพิ่มมากขึ้น และเป็นการระดมทุนเพื่อให้เกิดสภาพคล่องทางเศรษฐกิจกับการให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization)

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) เป็นรัฐวิสาหกิจที่ถูกต้องอยู่ในกลุ่มพลังงาน ซึ่งจะต้องดำเนินการแปรรูป โดยมีคณะรัฐมนตรี ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2541 ได้เห็นชอบแผนแม่บทการแปรรูปรัฐวิสาหกิจตามความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ (กนร.) ซึ่งก่อนหน้านั้นการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ดำเนินการศึกษาตามแนวทางการแปรรูปตามนโยบายของรัฐบาล มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 กล่าวคือ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2535 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามแนวทางการดำเนินงานในโอกาสของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ แปลง กฟภ. ให้เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดี ปรับปรุงโครงสร้าง กฟภ. ออกเป็นหน่วยธุรกิจ รับผิดชอบจำหน่ายไฟฟ้าในแต่ละภาค แปลง กฟภ. เป็นบริษัทจำกัด โดยการแก้ไขพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้สอดคล้องกับการแปรรูป และแยกบริษัท กฟภ. จำกัด เป็นบริษัท จำหน่ายไฟฟ้าในแต่ละภาคตามหน่วยธุรกิจที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว

แต่เนื่องจากในการแปรรูปต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ หลายประการ เริ่มด้วยการเตรียมปรับโครงสร้าง กฟภ. เพื่อรองรับการแปรรูป การสำรวจทรัพย์สินเพื่อตีราคาเป็นมูลค่าทรัพย์สิน การแปรสภาพทุนเป็นหุ้น การกำหนดมูลค่าหุ้นที่จะออกจำหน่ายให้แก่ภาคเอกชน รวมทั้งการทำความเข้าใจกับพนักงานและบุคลากร เพื่อให้ลดการต่อต้านนโยบายการแปรรูป นอกจากนี้ยังอาจจะต้องออกกฎหมายระเบียบข้อบังคับมาใช้ให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 จะเห็นได้ว่ากระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวของพนักงาน กฟภ. ที่ได้รับผลกระทบในฐานะซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการเปลี่ยนแปลง

ปัญหาของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2542 ได้กลายเป็นประเด็นปัญหาทางการเมือง และทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองอย่างแพร่หลาย โดยมีกรณีของการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ในสมัยรัฐบาลของ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. 2544) มีการรวมตัวคัดค้านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จากสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งรวมตัวกันเป็นสหพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจ และได้รับการสนับสนุนจาก

องค์กรเอกชนต่าง ๆ มีการประท้วงหยุดงาน จัดการชุมนุมอภิปรายความไม่โปร่งใสของรัฐบาล จนเป็นผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมตามมาหลายประการ โดยเฉพาะความชอบธรรมทางการเมืองที่เกิดขึ้น โดยการตรวจสอบขององค์กรต่าง ๆ และมีการกล่าวถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่เป็นส่วนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากนโยบายของรัฐที่รวบรัดการบังคับใช้กฎหมายที่นำมาเป็นเครื่องมือใช้ในการแปรรูป นำไปสู่ปัญหาที่เป็นข้อสังเกตในด้านของความไม่โปร่งใส แม้จะมีการจัดให้มีการใช้วิธีการประชาพิจารณ์ (Public Hearing) แต่ก็ยังเป็นข้อสงสัยโดยทั่วไปของฝ่ายที่ไม่สนับสนุนนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ซึ่งข้อสงสัยที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการที่ฝ่ายรัฐบาลจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ที่เป็นเพียงทำเพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนนโยบายเท่านั้น และยังทำให้ความขัดแย้งทางสังคมแผ่ขยายกว้างขึ้น ในสังคมมีความเห็นที่แตกต่างกันด้านความคิดเห็นอันเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นที่ทราบกัน โดยทั่วไปว่ามีทั้งกลุ่มสนับสนุนกลุ่มคัดค้านและกลุ่มที่เฝ้าสังเกตการณ์ ที่มีเหตุผลแตกต่างกัน มีส่วนที่เห็นตรงกันว่าขาดความโปร่งใส รัฐบาลขาดหลักธรรมาภิบาลที่นำมาบังคับ ใช้กฎหมายที่มีความสำคัญต่อฐานะความเป็นอยู่พื้นฐานของประชาชนซึ่งเป็นส่วนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือเป็นกลุ่มของผู้สนับสนุนและกลุ่มผู้คัดค้านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เช่น การกำหนดกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้ชัดเจน รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างด้วยเหตุและผล ชี้แจงข้อดีข้อเสียเพื่อการมีส่วนร่วมของนโยบายอย่างเหมาะสม ก่อนที่จะดำเนินการตามขั้นตอนของนโยบายต่อไป และปัญหาข้อกำหนดการนำเข้าตลาดหลักทรัพย์ที่มีผลต่างของผลประโยชน์ และความไม่ชัดเจนข้อจำกัดของความรับผิดชอบทางสังคมจากการจัดการกับกระบวนการประชาพิจารณ์ อันส่งผลถึงการขาดหลักนิติธรรม และความโปร่งใส ไม่ยึดหลักการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยจัดการกับวิธีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะอย่างเป็นเพียงพิธีการประกอบขั้นตอนของนโยบาย จนขาดความเชื่อมั่นกับกระบวนการจัดการประชาพิจารณ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากข้อสังเกตจากปัญหาทางการเมืองต่าง ๆ ที่ผ่านมาจากนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ทั้งฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายคัดค้าน หรือฝ่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่รัฐบาลไม่สามารถจัดให้มีการประชาพิจารณ์ได้อย่างเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับ กระบวนการการจัดการที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม มีหลักความเป็นธรรมความโปร่งใสในกระบวนการจัดทำประชาพิจารณ์อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับต่อการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นแรงจูงใจทำให้ผู้วิจัยศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบของการประชาพิจารณ์ โดยใช้การศึกษาการแปรรูปการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งมีกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่ได้รับผลกระทบจากการที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะถูกแปรรูป จากกลุ่มของประชาชนที่มีผลกระทบจากผลประโยชน์อันเกิดจากบริการสาธารณะ และผลประโยชน์จาก

ทรัพยากรสาธารณะ ซึ่งจะต้องเปลี่ยนเป็น “เอกชน” และแปลงทรัพย์สินที่เป็นทุนเรือนหุ้นเข้า
 จำหน่ายในตลาดหลักทรัพย์ โดยมีประเด็นคำถามที่ต้องศึกษาวิจัย คือ ระเบียบในการประชาพิจารณ์
 มีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด แนวทางการดำเนินการควรมีลักษณะเช่นไร พร้อมกับจะได้นำเสนอปัญหาและอุปสรรค
 ของการทำประชาพิจารณ์การแปรรูปการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

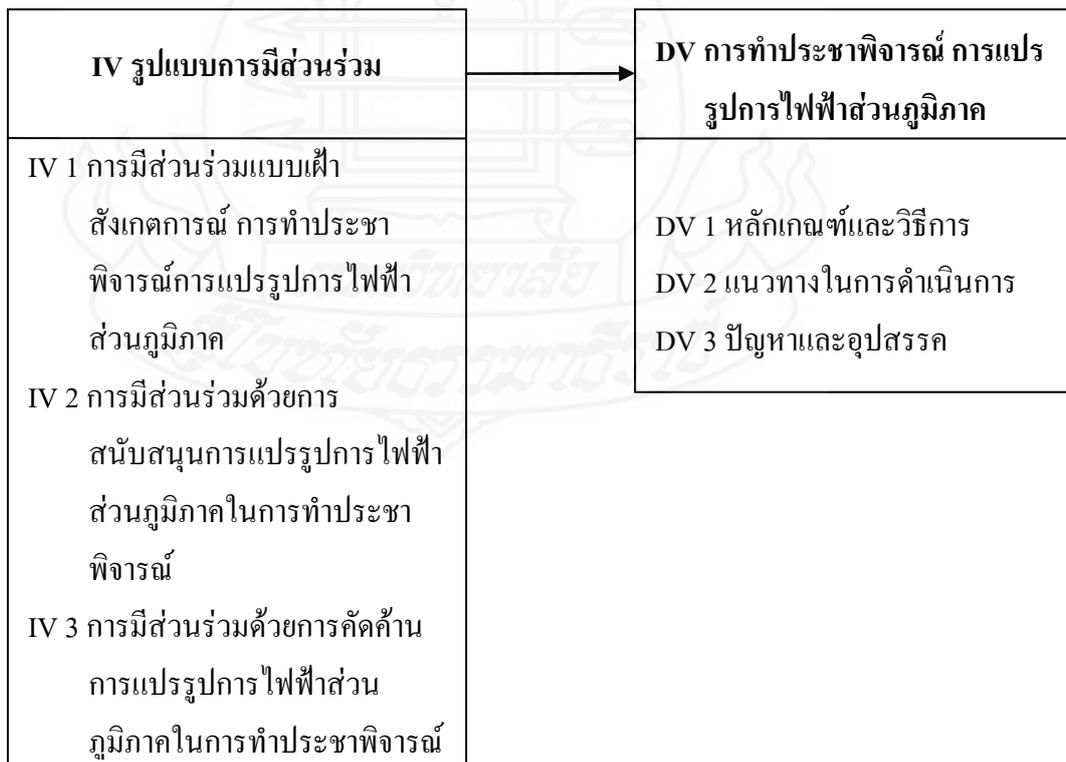
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการประชาพิจารณ์ ตามระเบียบสำนัก
 นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินการตามกระบวนการประชาพิจารณ์ ในการแปร
 รูปรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการประชาพิจารณ์ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจการ
 ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

รูปแบบการมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ ส่งผลต่อความแตกต่างในความคิดเห็นที่มีต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 เกี่ยวกับ 1) หลักเกณฑ์และวิธีการ 2) แนวทางในการดำเนินการ และ 3) ปัญหาและอุปสรรคของการทำประชาพิจารณ์การแปรรูปการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ศึกษาเฉพาะการประชาพิจารณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 เท่านั้น

5.2 ศึกษาเฉพาะการประชาพิจารณ์การแปรรูปรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเท่านั้น

5.3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ลาดยาว จตุจักร

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การเมือง หมายถึง กิจกรรม กระบวนการ และพฤติกรรมในอันที่จะจัดสรรทรัพยากรที่มีค่า สำหรับกลุ่ม องค์การ และสังคม

6.2 ระบบการเมือง หมายถึง ปฏิสัมพันธ์หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างองค์กรต่อการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคม เป็นกระบวนการที่แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวพันและขั้นตอนของการเมือง

6.3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมือง และกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐ

6.4 การประชาพิจารณ์ หมายถึง มาตรการทางการเมืองการปกครองที่เปิดโอกาสให้ “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” จากการดำเนินงานของรัฐ ที่มีผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของประชาชน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้งคัดค้าน ก่อนที่ฝ่ายบริหารจะออกกฎ ตัดสินใจหรือมี

คำสั่งในเรื่องนั้น โดยให้องค์กรหรือบุคคลที่มีความเป็นอิสระเป็นผู้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นนั้น ซึ่งต้องเป็นไปโดยเที่ยงตรง เปิดเผย และยุติธรรม ทั้งนี้การตัดสินใจของรัฐไม่มีข้อผูกพันกับความเห็นสาธารณะ

6.5 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง การแปรรูปรัฐวิสาหกิจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นกระบวนการในการกำหนดเงื่อนไขในการแปรเปลี่ยนองค์การภาครัฐด้วยวิธีการแปรสภาพการเป็นเจ้าของและเปิดโอกาสให้เอกชนมีบทบาทร่วมดำเนินการ

6.6 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หมายถึง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่จัดอยู่ในกลุ่มพลังงาน เป็นองค์กรสำคัญที่รัฐจัดตั้งขึ้น เพื่อรัฐจะได้ใช้ให้เป็นเครื่องมือในการจัดสรรการให้บริการด้านสาธารณูปโภค และเป็นส่วนหนึ่งในการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่รัฐ

6.7 ปัญหาและอุปสรรค หมายถึง ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในการดำเนินการตามกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบของการประชาพิจารณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 ที่ไม่สามารถทำให้กระบวนการจัดทำประชาพิจารณ์เป็นไปตามข้อกำหนด และอาจเป็นข้อขัดขวางที่ทำให้การประชาพิจารณ์ไม่บรรลุผลสำเร็จ

6.8 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 หมายถึง กฎหมายหลักสำหรับใช้ในการดำเนินการจัดทำประชาพิจารณ์ ที่มีกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐและประชาชน รวมตลอดทั้งเป็นแนวทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการดำเนินการโครงการของรัฐอย่างกว้างขวาง ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ของนายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 122 ตอนพิเศษ 55 ง ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2548

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในการทำประชาพิจารณ์

7.2 ทำให้ทราบถึงการดำเนินการ การทำประชาพิจารณ์การแปรรูปรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

7.3 ทำให้ทราบถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการทำประชาพิจารณ์การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค